

Juleevangeliet

Og det hende i dei dagane at det gjekk ut eit bod frå keisar Augustus at all verda skulle skrivast i manntal. Dette var den fyrste innskrivinga, på den tida då Kvirinius var landshovding i Syria. Og alle gjekk for å la seg skriva inn, kvar til sin by. Josef òg drog opp frå Galilea, frå byen Nasaret, til Judea, til Davids by, som heiter Betlehem, av di han var av Davids hus og ætt, for å la seg skriva inn saman med Maria, festarmøya si, som var med barn.

Men det hende medan dei var der, då kom tida då ho skulle føda. Og ho fødde son sin, den fyrstefødde. Ho sveipte han og la han i ei krubbe, for det var ikkje rom åt dei i herberget.

Det var nokre gjetarar der på staden som var ute på marka og heldt vakt over buskapan sin om natta. Og sjå, ein Herrens engel stod hjå dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei fælände redde. Men engelen sa til dei: Ver ikkje redde! For sjå, eg forkynter dykk ei stor glede – ei glede for alt folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by. Han er Messias, Herren. Og dette skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe. Og med eitt var det ein stor himmelhær saman med engelen, som lova Gud og sa: Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda, og Guds hugnad med menneske.

Og det hende, då englane hadde fare frå dei opp til himmelen, då sa gjetarane til kvarandre: Lat oss no gå rett til Betlehem og sjå det som har hendt, det som Herren har gjort kjent for oss. Dei skunda seg av stad, og dei fann både Maria og Josef, og barnet som låg i krubba. Då dei hadde sett det, fortalde dei om ordet som var tala til dei om dette barnet. Og alle som høyrde det, undra seg over det gjetarane sa dei. Men Maria gøymde alle desse orda i hjarta og grunda på dei. Gjetarane vende så attende, og dei prisa og lova Gud for alt det dei hadde høyrte og sett, såleis som det hadde vorte sagt dei.